

רשומות

הצעות חוק

1 בדצמבר 1976

1267

ט' בכסלו תשל"ז

עמוד

34

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 7), תשל"ז-1976 .

36

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (הסודיים בעקבות שינוי שער המטבע),
תשל"ז-1976 .

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 7), תשל"ז-1976

- 11 טיקון סעיף 11 בסעיף 11 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1950 (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת "בעל" יבוא:
- "חוק הגנת הדייר" - חוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972²;
- 19 טיקון סעיף 19 בסעיף 19 (1) לחוק העיקרי, במקום "לרבות הבעלות בבית הרשום לפי חוק הבתים המשותפים, תשכ"א-1961" יבוא "לרבות הבעלות בבית משותף", ואחרי "לפי חלקו בבית או במפעל" יבוא "והוא כשאינו כפרק זה הוראה מיוחדת לענין חלוקת ההוצאות ביניהם".
- 19 החלפת סעיף 19 במקום סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:
- 19 א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להורות -
- (1) שמחסים ציבוריים ומקלטים יצויידו בציוד שיפורט בהן;
- (2) שיותקן, בצורה וכמקום שיפורט בהן, שילוט מתאים המפנה אל הכניסה למחסה ציבורי או למקלט;
- לתקנות כאמור ייקרא בסעיף זה "תקנות ציוד".

דברי הסבר

(ה) בהוצאות החוקת הציוד במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו הדיירים של הבית שאותם משמש המקלט בשיעור יחסי כיהס מספר החדרים שברשות כל דייר לכלל מספר החדרים בבית.

(ו) דין הוצאות הפעולות על פי סעיף זה שהיו במקד לט שאינו מקלט ציבורי והנמצא בבית משותף כמשמעותו בחוק בתים משותפים, תשכ"א-1961 [נוסח משולב], כדין הוצאות סעיף 42 של אותו חוק חל עליהן.

לפי סעיף זה מוסמך שר הבטחון להטיל בתקנות על בעל הבית את ההובאה לציוד את המקלט שבבית. הוציא בעל-הבית הוצאות לרכישת ציוד, רשאי הוא לגבות את חלקן מדיירי הבית: אם בניית הבית הושלמה לפני יום כ' בתמוז תשי"ה (1 ביולי 1945) - בשיעור של 50%, ואם הושלמה ביום האמור או לאחריו - בשיעור של 25%. נמצא כי אין זה מעשי לבצע את ההוראות לפי סעיף זה במקומות שחל עליהם חוק הגנת הדייר אלא אם עצם האחריות לביצוען והנטל הכספי הכרוך בכך יוטלו במלואם על דיירי אותם מקומות: הרי הם הם הנהנים הנאה מוחלטת ובלעדית מקיום הציוד במקלטים, ציוד שלפי טבעו פסיד יותר מהמקלט עצמו.

סעיפים סעיף 19א הוסף לחוק העיקרי בשנת תשכ"ט, 1 ע" 3 וזו לשונו:

19א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להטיל חובה על מחזיקי מחסים ציבוריים ובעלי מקלטים לציידם בציוד, להחזיק את הציוד במצב ראוי לשימוש ולהתקין שילוט מתאים לפני הכניסה למחסה הציבורי או למקלט ולהחזיקו במצב תקין, ורשאי הוא לקבוע את צורת השילוט ומקומו.

(ב) הוצאות הפעולות על פי סעיף זה במקלט ציבורי ובמחסה ציבורי יחולו על הרשות המקומית; הוצאות כאמור שהוציא המחזיק במחסה ציבורי ניתנת גם לקיומו עם כל חוב המגיע ממנו לרשות המקומית.

(ג) מחזיק במחסה ציבורי חב, לגבי הציוד והשילוט שבו, חבות של שומר הינם.

(ד) במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו בהוצאות רכישת הציוד לפי סעיף זה בעל הבית ודיירי הבית שאינם משמש המקלט, כאילו הוצאו אותה שעה להתקנת המקלט. וסעיפים 20 עד 20 יחולו על רכישת הציוד כאילו היתה עבודה נדרשת כאמור בסעיף 20; וזכויות הקנין בציוד יהיו כזכויות הקנין במקלט.

1 ס"ח השי"א, עמ' 78; תשכ"ד, עמ' 126; תשכ"ט, עמ' 156; תשל"ז, עמ' 130; תשל"ח, עמ' 220; תשל"ט, עמ' 194; ה"ח 1249, תשל"ז, עמ' 366.
2 ס"ח תשל"ב, עמ' 176.

(ב) החייב בקיום תקנות ציוד יחזיק את הציוד במצב ראוי לשמוש ואת השילוט במצב תקין, ודין ההוצאות הכרוכות בכך כדין הוצאות הביצוע של תקנות ציוד; מחזיק במחסה ציבורי חב לגבי הציוד והשילוט שבו חובה של שומר הינם.

(ג) הרשות המקומית חייבת בביצוען של תקנות ציוד במקלט ציבורי ובמחסה ציבורי והוצאות הביצוע; הוצאות כאמור שהוציאה המחזיק במחסה ציבורי ניתנות לקיזוז גם על כל חוב המגיע מהמחזיק לרשות המקומית.

(ד) במקלט שבמפעל חייב בביצוען של תקנות ציוד בעל המפעל, ובמקלט המשותף למספר מפעלים חייבים בביצוען בעלי המפעלים; באין הסכם בין בעלי המפעלים על חלוקת הוצאות הביצוע, יתחלקו ההוצאות לפי מספר העובדים המועסקים אצל כל אחד מבעלי המפעלים בשעת ביצוע ההוראה, אולם אם היו כל המפעלים בבית משותף אחד, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם כאמור, כדרך שמתחלקות ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, חל עליהן.

(ה) במקלט שכבית חייבים בביצוען של תקנות ציוד והוצאות הביצוע, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ו) עד (ט) -

- (1) בבית המחוק כולו בידי בעלו - בעל הבית;
- (2) בבית שעל אף אחת מהשכירות שבו אין חוק הגנת הדייר חל - בעל הבית;
- (3) בבית המושכר כולו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה - הדייר או הדיירים, לפי הענין;
- (4) בבית המושכר בחלקו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה - הדייר או הדיירים לגבי החלקים המושכרים כך, ובעל הבית לגבי החלקים שאינם מושכרים כך.

(ו) בבית שהוא בית משותף יתחלקו הוצאות הביצוע של תקנות ציוד, באין הסכם בין החייבים כאמור בסעיף קטן (ה), כדרך שמתחלקות בין בעלי הדירות שבאותו בית משותף ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, חל עליהן.

(ז) בבית שאיננו בית משותף, וכן במקלט המשמש מספר בתים, יתחלקו הוצאות הביצוע של תקנות ציוד, באין הסכם בין החייבים כאמור, לפי מספר החזרים שבכל דירה; במקומות עבודה או במקומות עסק שאינם מפעל יחול סעיף 19 (ז) בשינויים המחוייבים.

ד ב ר י ה ס פ ר

יש לסוד סביר להניח כי אם הדיירים יתוייבו כמוצע הם ידאגו ביתר שאת לשמור על הציוד וימנעו נזק ואבדן.

במקומות שחוק הגנת הדייר אינו חל עליהם וישאר בעל הבית אחראי לקיום תקנות הציוד, אך יהא זכאי לשיפוי מושכרו בשיעור של מחצית ההוצאות לגבי החלק המושכר לו.

(ח) מקום שבעל הבית נושא בהוצאות הביצוע של תקנות ציוד לגבי מושכר בשכירות שחוק הגנת הדייר אינו חל עליה, רשאי בעל הבית לגבות מהשוכר את מחצית ההוצאות החלות על המושכר לפי האמור בסעיפים קטנים (ו) או (ז); הודיע בעל הבית לשוכר בכתב על שיעור הוצאות אלה, יהא דין אי-תשלום ההוצאות כדין אי-תשלום דמי שכירות.

(ט) סעיפים 20 על 20ה יחולו על ביצוען של תקנות ציוד כאילו היה הביצוע עבודה נדרשת כמשמעותה בסעיף 20, והוא כשאין הוראה מפורשת אחרת בסעיף זה.

(י) סעיפים קטנים (ד) עד (ט) לא יחולו על מקלט ציבורי.

תיקון סעיף 22יא 4. בסעיף 22יא לחוק העיקרי, אחרי "ללא תשלום לפי פרק זה" יבוא "ובציוד אחר שיפרט, אף אם אינו ציוד אישי".

דברי הסבר

יש לשאת את הציוד, להתקינו או להשתמש בו בכל דרך אחרת.

רשויות הג'א הגיעו לכלל מסקנה שמן הראוי שהציבור יצטייד בשעת רגיעה בחמרים שונים, כגון חמרים לאיפול ולהגנת שמשות, חמרי עזרה ראשונה וחמרים אחרים לשעת-חירום, כדי שאלה יהיו מוכנים בכל בית ומפעל בשעה שיוכרוז על מצב אֶכָן בהתנוונת האזרחית, התעורר ספק אם חמרים כאמור הם בגדר ציוד אישי שאת החובה לרכשו ניתן להטיל במסגרת התקנות לפי סעיף 22 (יא), ועל כן מוצע לחקן את הסעיף.

סעיף 22יא לחוק העיקרי מצוי בפרק השביעי עי לחוק שענינו "ציוד אישי", והוא מורה לאמור:

22יא. שר הבטחון, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, רשאי בתקנות להטיל חובה, דרך כלל או על סוג בני אדם, להצטייד על חשבונם בציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית למעט ציוד הניחן ללא תשלום לפי פרק זה - בשביל החייבים עצמם ובשביל הקטיגים הנרים עמם, וכן להורות בדבר קביעת המועד והנסיבות שבהם

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (הסדרים בעקבות שינוי שער המטבע), תשל"ו-1976

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (הסדרים בעקבות שינוי שער המטבע), תשל"ו-1975, מוארך בזה עד יום כ"א בטבת תשל"ח (31 בדצמבר 1977).
2. תחילתו של חוק זה ביום י' בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1976).

דברי הסבר

הצורך בקיום ההוראות שבתקנות האמורות בעינו עומד, שכן גביית הטל יבוא והיטל מלאי וההליכים המינהליים הכרוכים בכך טרם נסתיימו. לכן מוצע בזה להאריך את תקפן של התקנות בנוסחן הקיים לתקופה של שנה נוספת, עד ליום כ"א בטבת תשל"ח (31 בדצמבר 1977).

ביום כ"ג בתשרי תשל"ו (28 בספטמבר 1975) התקין שר האוצר את תקנות-שעת-חירום (הסדרים בעקבות שינוי שער המטבע), תשל"ו-1975.

ביום כ' בטבת תשל"ו (24 בדצמבר 1975) הווארך תקפן של התקנות עד ליום י' בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1976).

1 ס"ח תשל"ו, עמ' 32.